

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS BECHUKOSAI • MAAMAR 1

אם בחקותי תלכו

« Si vous marchez selon Mes statuts »

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

likuteitorah.com/fr/likutei-torah/bechukosai/1/

1 אם בחקותי תלכו. וגוי'. הנה אמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] (ע"ז [עבודה זרה] ה' א') אין אם אלא לשון תחנונים שנאמר לו עמי שומע לי ישראל בדרכי יהלכו וצריך להבין ענין תחנונים האלו מה הם.

«Si vous marchez selon Mes statuts», etc. Or, nos Sages, de mémoire bénie, ont dit (Avodah Zarah 5a): «“Si” n’est rien d’autre qu’une expression de supplication, comme il est dit: “Si seulement Mon peuple M’écoutait, si Israël marchait dans Mes voies.”» Nous devons comprendre en quoi consistent ces supplications: que sont-elles?

וגם צריך להבין לשון בחקותי אשר פירשו חז"ל [חכמינו זכרונם לברכה] (בקדושין דל"ט) על פסוק את חקותי תשמרו חוקות שחקקתי לכם וכו'.

Nous devons également comprendre l’expression be'hukotai, «selon Mes statuts», que nos Sages, de mémoire bénie, expliquent (dans Kiddushin, folio 39), à propos du verset «Vous garderez Mes statuts»: «Les statuts (houkim) que J’ai gravés (hakakti) pour vous», etc.

וגם להבין לשון תלכו הנאמר כאן. הנה ידוע כי בתורה שבכתב יש ב' מיני כתיבה

Et [nous devons] également comprendre l’expression tele'hou, «vous marcherez», employée ici. Or, il est bien connu que dans la Torah écrite, il existe deux sortes d’écriture:

כי בלוחות נאמר והמכתב מכתב אלהים חרות על הלוחות שהכתב הוא מעצמן של הלוחות אשר נחקק מהם ובהם ולא היו האותיות ענין ומהות בפני עצמן.

car, au sujet des Tables, il est dit: «Et l’écriture était l’écriture de D.ieu, gravée sur les Tables»: l’écriture procède de la substance même des Tables, gravée hors d’elles et en elles, et les lettres n’étaient pas une chose ni une entité à part entière.

אבל שאר תורה שבכתב דיו כתובה על הקלף אשר האותיות הם מהות בפני עצמן ולא מעצמיות הקלף הם ונק' תורה שבכתב כי התורה מלובשת בכתב וד"ל [ודי למבין].

Mais le reste de la Torah écrite est écrit à l’encre sur le parchemin; les lettres y sont une entité à part entière et ne proviennent pas de l’essence du parchemin. On l’appelle la Torah écrite parce que la Torah est revêtue d’écriture. Cela suffit à celui qui comprend.

2 והנה תלת קשרין אינון קוב"ה [קודשא בריך הוא] ואורייתא וישראל וישראל מתקשראן וכו'. על כן בכל ניצוץ ונפש אלקית מישראל ישנן ג"כ ב' בחי' אלו אותיות החקוקים ואותיות הכתובים דהנה כתיב ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה.

Or, « il y a trois liens : le Saint béni soit-Il, la Torah et Israël ; et Israël est lié », etc. Par conséquent, dans chaque étincelle et chaque âme divine d'Israël se trouvent également ces deux niveaux : les lettres gravées et les lettres écrites. Car il est écrit : « Je te donnerai des marcheurs parmi ceux qui se tiennent là. »

3 והנה העומדים הן המלאכים ומהלכים הם נשמות כללות ישראל. ולהבין זה למה נקראו המלאכים עומדים

Or, ceux qui « se tiennent debout » sont les anges, tandis que ceux qui « marchent » sont les âmes de l'ensemble d'Israël. Pour comprendre cela, pourquoi les anges sont-ils appelés « ceux qui se tiennent debout » :

הנה כתיב בדבר ה' וכו' וברוח פיו כל צבאם דהיינו שהמלאכים מקום מקור חוצבן ובריאתן הוא מדיבורו של הקב"ה כביכול הגם שאין לו דמות הגוף

il est écrit : « Par la parole de Havaya », etc., « et par le souffle de Sa bouche, toute leur armée ». C'est-à-dire que la source d'où les anges sont émanés, ainsi que leur création, proviennent de la parole du Saint béni soit-Il, pour ainsi dire. Bien qu'Il n'ait pas de forme corporelle,

ולא נערוך אליו קדושתו אעפ"כ [אף על פי כן] דברה תורה כלשון בני"א [בני אדם] להקראות התגלות אורו לבחי' נבראים בשם דבור.

et que nous ne pouvons rien comparer à Lui dans Sa sainteté, néanmoins, « la Torah parle dans le langage des êtres humains » : la révélation de Sa lumière au niveau des êtres créés est donc appelée du nom de « parole ».

4 והנה אותיות הדבור הם עד"מ גופים מחולקים ועומדים כל א' לבדו אשר מדבור זה לא יתהוה דבור אחר לעולם

Or, les lettres de la parole sont, par analogie, des corps distincts, chacun se tenant à part, si bien que de cette parole une autre parole ne viendra jamais à l'existence.

ועל כן המלאכים אשר עבודתם בבחי' אהבה כמו מחנה מיכאל או אשר עבודתם בבחי' יראה

C'est pourquoi les anges dont le service se situe au niveau de l'amour, comme le camp de Michaël, ou dont le service se situe au niveau de la crainte,

כמו מחנה גבריאל הם עומדים ברום עולם במדרגה אחת והאהבה והיראה אשר ניתנה בהם מששת ימי בראשית לא ישנו את תפקידם להיות הולך וגדל מיום ליום

comme le camp de Gabriel, se tiennent dans les hauteurs du monde à un seul niveau ; l'amour et la crainte qui leur furent donnés depuis les six jours de la Création ne modifient pas la tâche qui leur a été assignée, de manière à croître toujours davantage de jour en jour.

וכמאמר הכתוב שרפים עומדים במדרגה אחת, אבל נשמות ישראל עליהם אמרו ישראל עלו במחשבה תחלה אשר מקור חוצבן מאותיות המחשבה הנקראת מחשבה עילאה אשר הם כמעין הנובע תמיד

Et comme le dit le verset : « Les Séraphins se tiennent » — à un seul niveau. Mais pour les âmes d'Israël, il fut dit : « Israël s'éleva le premier dans la pensée » ; la source d'où elles sont taillées provient des lettres de la pensée, appelée la pensée supérieure (machchava ila'a), lesquelles sont comme une source jaillissant continuellement,

כמאמר רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] מבין דבר מתוך דבר ומיד בנפול דבר אחד במחשבה הקשורה במקור השכל אזי יתהלך ברחבה להיות מתרחב ומתפשט יותר ויותר אשר ע"ז נאמר

comme l'ont dit nos Sages, de mémoire bénie : « comprendre une chose à partir d'une autre ». Dès qu'une chose surgit dans la pensée liée à la source de l'intellect, elle se déploie alors largement, s'élargissant et s'étendant toujours davantage. C'est à ce sujet qu'il est dit :

ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ונהר זה הוא הנמשך ויוצא תמיד מעדן הוא מקור החכמה והולך ומתרחב עד שבא להשקות ג"ן סדרים דאורייתא הנק' תורה שבכתב כנ"ל.

« Et un fleuve sort d'Éden pour arroser le jardin. » Ce fleuve est ce qui est constamment attiré et sort d'Éden, c'est-à-dire de la source de 'Hokhma (sagesse) ; il continue de s'élargir jusqu'à venir arroser les cinquante-trois (gan) sections de la Torah, appelées la Torah écrite, comme mentionné plus haut.

5 ועל כן נאמר בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם כו' למעלה מבחי' נהר ומחשבה זו יש בה ג"כ ב' בחי' כמאמר הכתוב כי לא מחשבותי מחשבותיכם לשון רבים.

C'est pourquoi il est dit : « Au-delà du fleuve vos pères demeurèrent depuis toujours », etc. : au-dessus du niveau du fleuve. Cette pensée comporte elle aussi deux niveaux, comme le dit le verset : « Car Mes pensées ne sont pas vos pensées », au pluriel.

כי מחשבה תתאה היא המחיה את הדבור כי בלתי מחשבה א"א לדבר כמאמר רז"ל [רבתינו זכרונם לברכה] השמע לאזנך מה שאתה מוציא מפיו ועל בחי' זו אמרו רז"ל [רבתינו זכרונם לברכה] בעשרה מאמרות

Car la pensée inférieure (machchava tata'a) est ce qui donne vie à la parole, puisqu'il est impossible de parler sans penser, comme l'ont dit nos Sages, de mémoire bénie : « Que tes oreilles entendent ce que tu fais sortir de ta bouche. » C'est à propos de ce niveau que nos Sages, de mémoire bénie, ont dit : « Par dix paroles...

נברא העולם והלא במאמר אחד יכול להבראות והמאמר אחד הוא בחי' מחשבה זו המלוכשת ומחיה את כל כללות הדבור

...le monde fut créé ; or, ne pouvait-il pas être créé par une seule parole ? » Cette parole unique est le niveau de cette pensée, qui est revêtue dans l'ensemble de la parole et lui donne vie dans sa totalité,

וכמאמר הכתוב היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם אשר כולם נסקרים בסקירה אחת אבל בחי' השנית היא בחי' מחשבה עלאה הדבוקה בעצם השכל אשר אותיות ההם הם הנקראים חקוקים ואינם מהות בפני עצמם כנ"ל.

comme le dit le verset : « Celui qui forme ensemble leurs cœurs, qui comprend toutes leurs actions », car elles sont toutes embrassées d'un seul regard. Mais le second niveau est celui de la pensée supérieure, qui est attachée à l'essence même de l'intellect ; ces lettres sont celles que l'on appelle « gravées », et elles ne constituent pas une entité à part entière, comme cela a été expliqué plus haut.

6 וע"כ הנשמות נקראו מהלכים כי יכול להתהלך בהרחבה להרחיב אהבתו ויראתו לה' ית' מיום ליום יותר ויותר עד בואו למקור חוצבה תחלת המחשבה הנקי' עבר הנהר אשר גם שם לא ישקוט ולא ינוח כי הולך ואור

C'est pourquoi les âmes sont appelées des «êtres en marche», car l'homme peut avancer avec ampleur, élargissant toujours davantage, de jour en jour, son amour et sa crainte de D.ieu, qu'Il soit béni, jusqu'à parvenir à la source dont [son âme] a été taillée, le commencement de la pensée, appelé «au-delà du fleuve». Même là, il ne demeurera pas immobile et ne se reposera pas, car [il va] «en avançant et en s'éclairant»,

כמאמר הכתוב ונהר יוצא (ועמ"ש ע"פ ונתתי לך מהלכים בפי' וישב ובפי' שלח ע"פ ועתה יגדל. ועיין ע"פ יונתי בחגוי הסלע בפי' קומי לך כו' ולכי לך. וע"פ אלה מסעי בפי' ואלה מסעיהם למוצאיהם):

comme le dit le verset: «Et un fleuve sort». (Voyez aussi ce qui est écrit au sujet du verset «Et Je te donnerai des êtres en marche», dans la paracha Vayéchev, ainsi que dans la paracha Chelah, au sujet du verset «Et maintenant, qu'elle grandisse». Voyez également le commentaire du verset «Ma colombe, dans les fentes du rocher», sur l'explication de «Lève-toi pour toi-même», etc., et «Va pour toi-même». Et le commentaire du verset «Voici les étapes», sur l'explication de «Et voici leurs étapes, selon leurs départs».)

7 ב והנה מקום ההילוך ועת ההילוך לכל אדם להיות מרחיב ומגדיל אהבתו לה' הוא בעת התפלה וקודם התפלה פסוקי דזמרה.

2. Or, le lieu et le moment où chacun peut avancer, en élargissant et en développant son amour pour D.ieu, sont le moment de la prière et, avant celle-ci, les Pesouké de Zimra (les versets de louange).

וברכות אשר תיקנו לנו אנשי כנה"ג [כנסת הגדולה] ע"י אבות העולם כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] תפלות אבות תקנום אברהם יצחק ויעקב והם מדת גדולה גבורה ורחמים כאשר כללו לנו

Et les bénédictions que les membres de la Grande Assemblée instituèrent pour nous [le furent] par l'intermédiaire des pères du monde, comme l'ont dit nos Sages, de mémoire bénie : « Les prières, les Patriarches les instituèrent » : Avraham, Its'hak et Yaakov. Elles correspondent aux attributs de grandeur (Guédoula), de puissance (Guevoura) et de compassion (Ra'hamim), qu'ils ont réunis pour nous...

חז"ל [חכמינו זכרונם לברכה] פסוקים המבארים גדולת הבורא ית' ולגדולתו אין חקר אשר אין לו תחלה ואין לו תכלה אשר ע"י התבוננות זו יגדיל אהבתו לה' ית'.

...par nos Sages, de mémoire bénie, des versets qui exposent la grandeur du Créateur, béni soit-Il : « et sa grandeur est insondable » ; Lui qui n'a ni commencement ni fin. Par cette contemplation, on développera son amour pour D.ieu, béni soit-Il.

8 וכן פסוקים המבארים גבורתו ויראתו יתברך היא מדת יצחק וכן יש פסוקים המבארים רחמנותו ית' אשר היא נקראת נחלת יעקב נחלה בלי מצרים בלי גבול

De même, il y a des versets qui décrivent Sa puissance et la crainte qu'Il inspire, qu'Il soit béni : cela relève de l'attribut d'Its'hak. Et il y a aussi des versets qui décrivent Sa compassion, qu'Il soit béni, laquelle est appelée « l'héritage de Yaakov », « un héritage sans frontières », sans limite ;

כי הרחמנות שורה ושייך על כל העולמות מבריה מן הקצה אל הקצה עד רום המעלות כי כולם אינם עצמיותו ית' כ"א בחי' הארה

car la compassion s'étend à tous les mondes et s'applique à eux, «traversant d'une extrémité à l'autre», jusqu'aux sommets les plus élevés, puisque aucun d'eux n'est Son essence, qu'Il soit béni, mais seulement le niveau d'un rayonnement,

כמאמר הכתוב הודו על ארץ ושמים ארץ הוא בחי' ממלא ושמים הוא בחי' סובב אינם אלא הארה דהארה והוא בחי' שם

comme le dit le verset : «Sa splendeur est sur la terre et le ciel» : la «terre» est le niveau de la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin), et le «ciel» est le niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin) ; ils ne sont qu'un rayonnement d'un rayonnement, ce qui relève du niveau d'un nom,

כמאמר ישתבח שמך לעד מלכנו על כן שייך עליהם רחמנות אשר רחוקים הם מעצמותו ית'.

comme il est dit : «Que Ton Nom soit loué à jamais, notre Roi.» La compassion s'applique donc à eux, car ils sont éloignés de Son essence, qu'Il soit béni.

9 והנה בהתבונן האדם בהתבוננות רחמנות זו יגדיל מדותיו הטובות לה' וישא אותם לה' כמאמר הכתוב אליך ה' נפשי אשא כי האבות הם הנקראים רועים מהשבעה רועים המפרנסין ונותנים

Or, lorsqu'une personne médite sur cette compassion, elle développera ses bonnes qualités (midot) envers D.ieu et les élèvera vers D.ieu, comme le dit le verset : « Vers Toi, Havaya, j'élève mon âme. » Car les Patriarches sont ceux que l'on appelle les « bergers », parmi les sept bergers qui nourrissent et donnent

כח וחיות להצאן קדשים להיות יכולים להלך ולהתגדל מיום ועיקר צער גידול בנים היה לו ליעקב מדת רחמנות הוא המגדל את המדות לה' ית'

force et force vitale au « saint troupeau », afin qu'il puisse marcher et grandir de jour en jour. Et Yaakov connut plus que tout autre la « peine d'élever des enfants » : c'est l'attribut de compassion qui fait croître les qualités envers D.ieu, béni soit-Il.

ועל כן נאמר (ישעיה מ' י"א) כרועה עדרו ירעה בזרועו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל.

C'est pourquoi il est dit (Isaïe 40:11) : « Comme un berger, Il fait paître Son troupeau ; de Son bras, Il rassemble les agneaux, Il les porte sur Son sein [et] conduit doucement les brebis qui allaitent. »

והנה בחיקו ישא כתיב. ישאום לה' כמאמר הכתוב אליך ה' נפשי אשא ועל כן אמרו חז"ל [חכמינו זכרונם לברכה] אם לשון תחנונים פי' הלואי

Or, il est écrit : « Il les porte sur son sein. » Ils les élèvent vers D.ieu, comme le dit le verset : « Vers Toi, Havaya, j'élève mon âme. » C'est pourquoi nos Sages, de mémoire bénie, ont dit que « si » est une expression de supplication, c'est-à-dire : puisse-t-il

שיהיה הליכת האדם בתפלה הניתקנה לנו מאנשי כנה"ג [כנסת הגדולה] ואין צריך לחפש הליכות אחרות כי היא טובה שבכולן והלואי שיוספק להם.

que la marche d'une personne ait lieu dans la prière instituée pour nous par les Hommes de la Grande Assemblée ; il n'est pas nécessaire de chercher d'autres voies de marche, car celle-ci est la meilleure de toutes ; et puisse-t-il leur être accordé [de le faire].

10 והיינו בחקותי תלכו הם בחי' אבות אשר בעבר הנהר ישבו בחינת מחשבה עילאה אותיות חקוקים והיו לאחדים ממש במקורן ומקומן החקוקים שם

Et voici [le sens de] « Vous marcherez dans Mes statuts » : ce sont le niveau des Patriarches, qui « demeurèrent au-delà du fleuve », le niveau de la pensée supérieure ; des lettres gravées. Elles devinrent véritablement une avec leur source et leur lieu, où elles sont gravées.

ועל כן בהם יכול האדם לבא לבחי' הילוך כו', כי שם הוא מקום ההילוך למעלה מעלה.

C'est pourquoi, par leur intermédiaire, l'homme peut parvenir au niveau de la marche, etc., car c'est là le lieu de la marche, toujours plus haut.

אבל מחמת גשמיות הגוף לא תעמוד ולא תקום החקיקה וההילוך הזה בלתי שמירת כלי אשר ע"י כלי זו תכון לעד ע"כ נאמר אחר זה ואת מצותי תשמרו. דהנה המצות הן רמ"ח מ"ע [מצות עשה] ושס"ה ל"ת [לא תעשה].

Mais, du fait de la matérialité du corps, cette gravure et cette marche ne peuvent ni subsister ni durer sans la préservation d'un réceptacle ; c'est par ce réceptacle qu'elle « sera établie pour l'éternité ». C'est pourquoi il est dit ensuite : « et vous garderez Mes commandements ». Car les mitsvot sont les 248 commandements positifs et les 365 interdictions.

11 והנה השס"ה ל"ת [לא תעשה] הן להפריד את הרע אבל רמ"ח מ"ע [מצות עשה] הן הנק' אברין דמלכא כמו למשל אבר הוא כלי אשר בו נמשך חיות ממקור החיות אשר שורה במוח כן הוא כאן

Or, les 365 interdits visent à séparer du mal, tandis que les 248 commandements positifs sont ceux que l'on appelle « les membres du Roi ». De même, par exemple, qu'un membre est un réceptacle dans lequel la force vitale est attirée depuis sa source, qui réside dans le cerveau, ainsi en est-il ici :

כי המצוה היא כלי לאורו ית' הנמשך מסתימא דכל סתימין למטה להשגת האדם השפל ואורו ית' המלוכש בה הוא הנק' יין מלכות רב כיד המלך אין סוף לאורו ית'

car la mitsva est un réceptacle pour Sa lumière, béni soit-Il, qui est attirée depuis « le plus caché de tous les cachés » jusqu'à la compréhension de l'homme humble ; et Sa lumière, béni soit-Il, qui y est revêtue est ce que l'on appelle « le vin royal en abondance, selon la main du Roi », car Sa lumière, béni soit-Il, est sans limite.

והוא כוונת המצוה שהוא להמשיך אורו ית' למטה ע"י כלי המצוה והתורה הלזו והוא לשון צוותא לשון חיבור.

Tel est le sens de la mitsva : attirer Sa lumière, béni soit-Il, ici-bas au moyen du réceptacle de la mitsva et de cette Torah. [Le mot mitsva] est lié au terme tsavta, qui signifie « union ».

אך הם נחלקים לכללים ופרטים רבים הן בתורה והן במצות כי המשכת המקרא אינו דומה להמשכת לימוד משנה או גמרא הלכות ואגדות וכן במצות.

Cependant, ils se divisent en de nombreuses catégories générales et particularités, tant dans la Torah que dans les mitsvot: l'influx suscité par l'Écriture n'est pas semblable à celui suscité par l'étude de la Michna ou de la Guemara, des lois et des aggadot; il en va de même pour les mitsvot.

12 ועל כן נאמר וכלים מכלים שונים בהמשכותיהם וכלל הכל הוא אורו ית' הנקי יין אשר בהכנס היין יצא הסוד והיין הוא התלהבות אורו ית' הנשמר בלבו של אדם ע"י התורה והמצוה

C'est pourquoi il est dit : «des récipients différents des récipients», [différents] par ce qu'ils attirent. Et ce qui les englobe tous, c'est Sa lumière, béni soit-Il, appelée «vin», dont il est dit : «Quand le vin entre, le secret sort.» Le vin est l'ardeur de Sa lumière, béni soit-Il, qui est préservée dans le cœur de l'homme grâce à la Torah et à la mitsva ;

יצא מעצמו סוד הוא אהבה מסותרת אשר תבוא לבחי' גילוי להיות בבחי' מהלך הנ"ל לשוב למקורו הגבוה מבחי' סובב וממלא ותכלית ירידת אורו ית' הוא בכדי להשיב נפש ונצוץ כל אדם למעלה בבחי' רצוא ושוב.

«le secret sort» de lui-même : il s'agit de l'amour caché, qui viendra au niveau de la révélation, afin d'être au niveau d'un «marcheur», mentionné plus haut, retournant à sa source, supérieure au niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin) et de la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin). Et le but de la descente de Sa lumière, béni soit-Il, est de faire remonter l'âme et l'étincelle de chaque homme, au niveau de l'élan et du retour (ratso vachov).

והיינו והתהלכתי בתוכם שאני בעצמי אהיה המהלך בתוכם בבחי' רצוא ושוב ועי"ז והייתי לכם לאלהים.

C'est là le sens de : «Je marcherai parmi vous» : c'est Moi-même qui marcherai parmi vous, au niveau de l'élan et du retour ; et par cela, «Je serai votre D.ieu.»

13 והנה זהו מאמר הכתוב ואת מצותי תשמרו דהיינו ע"י המצות תשמרו את היין הטוב הנמשך למטה ללב

Or, tel est le [sens des] mots du verset: «et vous garderez Mes commandements»; c'est-à-dire que, par les mitzvot, vous garderez le bon vin qui est attiré ici-bas, dans le cœur

האדם להיות יוצא סוד אהבה מסותרת להיות בבחינת מהלך מיום ליום למעלה מעלה ובלעדי זה נקי עומד וטוב וישר הוא בעיניו ולא יבא לבחי' בכייה

de l'homme, afin que le secret, l'amour caché, se révèle et qu'il atteigne le niveau de celui qui « marche », de jour en jour, toujours plus haut. Sans cela, il est appelé « celui qui se tient immobile » ; il est bon et droit à ses propres yeux et ne parviendra pas au niveau des pleurs,

כמאמר הכתוב הלך ילך ובכה כי בבחי' הליכה יבא לבחי' רחמים רבים לבכות בחדרי לבו על ריחוקו
comme le dit le verset : « Il marche, il marche en pleurant » ; car, par le niveau de la marche, il parviendra au niveau de la grande compassion et pleurera dans les chambres de son cœur, en raison de son éloignement

מאורו ית' ואח"כ יבא לבחינת בוא יבוא ברנה כמאמר הכתוב תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל.

de Sa lumière, béni soit-Il. Ensuite, il parviendra au niveau de « il viendra certainement avec des chants de joie », comme le dit le verset : « Parce que tu n'as pas servi Havaya, ton D.ieu, dans la joie et la gaieté du cœur, malgré l'abondance de tout. »

14 ועי"ז נושא משך הזרע כמאמר הכתוב ובחיקו ישא ויבא לבחי' עבר הנהר מחשבה עילאה המיוחד במהותו ועצמותו ית' הנק' קדוש ומובדל.

Et par là, il porte « le sac de semence », comme le dit le verset : « et dans son sein il les porte », et il parviendra au niveau de « l'au-delà du fleuve », la pensée supérieure, unie à Son être et à Son essence, béni soit-Il, qui est appelée « sainte et séparée ».

כן סוף דבר הנשמות יוכללו ויתאחדו שם כמאמר הכתוב קדושים תהיו סופכם להיות קדושים בודאי ואל יקל אדם לעצמו אם זך ואם ישר פעלו להיות מספיק א"ע [את עצמו] בעבודתו תמה בבחי' עמידה במדרגה א' ח"ו [חס ושלום]

Ainsi, en définitive, les âmes seront incluses et unies là, comme le dit le verset : « Vous serez saints » ; en fin de compte, vous serez certainement saints. Que nul ne se montre indulgent envers lui-même, [même] « si son acte est pur et si sa conduite est droite », au point de se contenter d'un service parfait qui demeure au niveau d'un seul degré, à D.ieu ne plaise ;

כי לא תקום ולא תהיה כזאת כמאמר הכתוב קדושים תהיו כי קדוש אני ואתם עם בני ישראל ממקום קדוש יהלכו וחוצבו ע"כ מוכרח כל אי

car une telle chose « ne tiendra pas et n'advient pas », comme le dit le verset : « Vous serez saints, car Je suis saint. » Et vous, peuple des enfants d'Israël : « ils marchent depuis un lieu saint », et c'est de là qu'ils ont été taillés ; c'est pourquoi chacun doit

לבוא לבחי' קדוש אשר שם הוא בבחי' הולך ואור בלי גבול למעלה מעלה וכ"ז [וכל זה] ע"י המצות שהם הכלים שומרי היין הטוב כנ"ל בכדי להוציא הסוד.

parvenir au niveau de « saint », où l'on est dans une progression et un rayonnement continus, sans limite, toujours plus haut. Tout cela se réalise par les mitsvot, qui sont les réceptacles préservant le bon vin, comme indiqué plus haut, afin de révéler le secret.

ואחר כ"ז [כל זה] נאמר ועשיתם אותם דהיינו ועשיתם אתם (עיין בזהר בחקותי דק"ג סע"א [סוף עמוד א] ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם. ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] שם בעמוד ב' ובוהר נשא קכ"ב א').

Après tout cela, il est dit : « et vous les accomplirez » (otam), c'est-à-dire : « et vous vous ferez vous-mêmes » (atem). (Voir le Zohar, Bechukosai, folio 113, fin du côté a, et le Mikdash Melech à cet endroit ; ainsi que le Ramaz (Rabbi Moshe Zacuto), là, au côté b ; et le Zohar, Nasso, 122a.)

ונתנה הארץ יכולה ממטה למעלה ועץ השדה יתן פריו מלמעלה למטה וצויתי את ברכתי בשנה הששית היינו כוונת כל ברכה ברוך אתה ה' אלקינו

« Et la terre donnera son produit » : du bas vers le haut ; « et l'arbre des champs donnera son fruit » : du haut vers le bas. « Et Je commanderai Ma bénédiction lors de la sixième année » : telle est l'intention de toute bénédiction : « Béni sois-Tu, Havaya, notre D.ieu. »

(וע' בזהר תרומה קס"ב ב' ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם מענין אם בחקתי. וכרכות שמות פ' ב' ועמ"ש ע"פ זאת חקת התורה):

(Voir le Zohar, Terumah, 162b, et le Mikdash Melech à cet endroit, au sujet de « Si vous marchez dans Mes statuts ». Et dans [Midrash] Rabbah, Shemos, section 2. Voir aussi ce qui est écrit sur le verset « Voici le statut de la Torah ».)

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Elle peut être copiée, imprimée et partagée librement, en citant Kehot Publication Society et likuteitorah.com ; elle ne peut pas être vendue. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/likutei-torah/bechukosai/1/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak